

Handläggare
Anna Rinder von Beckerath
Telefon: 08-508 43 114

Till
Socialnämnden
21 augusti 2018

**Betänkande från Mottagandeutredningen
(SOU 2018:22)
Ett ordnat mottagande - gemensamt ansvar för
snabb etablering eller återvändande**

Remiss från kommunstyrelsen

Förvaltningens förslag till beslut

Socialnämnden hänvisar till detta tjänsteutlåtande som svar på betänkandet.

Gillis Hammar
Förvaltningsdirektör

Veronica Wolgast
Avdelningschef

Sammanfattning

Statens asylmottagande är i behov av reformer. Avsaknad av systematik och långsiktighet har lett till utdragna väntetider, försenad etablering eller återvändande samt höga kostnader för samhället och enskilda. Mottagandeutredningen, som regeringen tillsatte 2015, föreslår därför ett sammanhållet system för mottagande av asylsökande och nyanlända. Mottagandeutredningen förordar ett huvudförslag där staten, kommunerna och landstingen tar ett gemensamt ansvar för mottagandet. Ett alternativt upplägg där staten tar ansvar för mottagandet läggs också fram.

Huvudförslaget innebär ett system som sträcker sig från asylansökan till bosättning efter uppehållstillstånd eller återvändande efter avslag. I betänkandet föreslås inrättande av statliga ankomstcentrum för asylsökande, avresecentrum för asylsökande som fått nej på sin ansökan samt att möjligheterna till eget boende (EBO) begränsas. Betänkandet inkluderar också en översyn av statliga ersättningar för flyktingmottagande till kommuner och landsting.

För en snabb och effektiv start i Sverige ska asylsökande tas emot via statliga ankomstcenter. Enligt förslaget ska vistelsen på ankomstcenter vara obligatorisk under trettio dagar. Myndigheter och andra aktörer som asylsökande behöver komma i kontakt med ska finnas på plats för samhällsinformation och tidig kartläggning. Målsättningen är korta väntetider och aktiv väntan med etablering eller återvändande i fokus från start.

Asylsökande som bedöms ha möjlighet att få uppehållstillstånd ska i ett tidigt skede anvisas asylboende i en kommun. Däremot ska det vara obligatoriskt för asylsökande, vars ansökningar bedöms avslås snabbt, att flytta till ett statligt avresecenter inför återvändande. I de fall utgången av en ansökan bedöms vara osäker kan personer behöva stanna i ankomstcentret ytterligare en tid innan beslut om anvisning till asylboende i kommun eller avresecenter ges.

Förslaget om begränsning i bestämmelserna om EBO innebär att kommuner med socialt och ekonomiskt utsatta stadsdelar samt kommuner som tidigare tagit emot många asylsökande ska kunna pröva rätten till eget boende.

Gällande nytt ersättningssystem för flyktingmottagande bygger förslaget nästan uteslutande på schablonersättningar.

Det kommunala ansvaret innebär att bosättningslagens principer tidigareläggs och inkluderar ansvar för boende och insatser även under asyltiden. Målsättningen är en sammanhållen process där övergången från asylsökande till nyanländ ska vara smidig. Ansvarsförhållande mellan stat och kommun ska vara tydliga. Om asylsökande får avslag på sin ansökan återtar staten det praktiska ansvaret för snabb handläggning, boende och andra insatser.

Sammantaget delar socialförvaltningen betänkandets huvudförslag om ett sammanhållet system för mottagande och bosättning av asylsökande och nyanlända. Förvaltningen understryker vikten av att det gemensamma ansvaret realiseras i praktiken genom tydlig samordning och regelbundna samråd samt att kommuner ges ekonomiska förutsättningar att genomföra sina uppdrag. Socialförvaltningen delar också bilden att möjligheten till EBO behöver reformeras. Enligt förvaltningen främjas begränsning av eget boende genom att asylsökande tidigt ges förutsättningar att göra informerade beslut om kommunalt asylboende samt att möjligheten till EBO under asyltiden helt undantas vissa kommundelar.

Bakgrund

Kommunstyrelsen har remitterat betänkandet från Mottagandeutredningen (SOU 2018:22), Ett ordnat mottagande – gemensamt ansvar för snabb etablering eller återvändande, för yttrande till socialnämnden, stadsledningskontoret, arbetsmarknadsnämnden, utbildningsnämnden, överförmyndarnämnden och stadsdelsnämnderna i Farsta, Rinkeby-Kista och Södermalm. Yttrandet ska vara kommunstyrelsen tillhanda senast den 31 augusti 2018.

Ärendets beredning

Tjänsteutlåtandet har utarbetats inom avdelningen för stadsövergripande sociala frågor. Förvaltningsgruppen har behandlat ärendet den 15 augusti 2018. Rådet för funktionshinderfrågor har haft möjlighet att behandla ärendet den 16 augusti.

Ärendet

Regeringen gav 2015 Mottagandeutredningen i uppdrag att föreslå ett sammanhållet system för mottagande av asylsökande och nyanlända. Systemet ska sträcka sig från asylansökan till bosättning efter uppehållstillstånd eller återvändande efter avslag. I uppdraget inkluderades en översyn av statliga ersättningar för flyktingmottagande till kommuner och landsting. Mottagandeutredningens betänkande redovisar ett huvudförslag där staten, kommunerna och landstingen tar ett gemensamt ansvar för mottagandet, vilket är det förslag som utredningen förordar. Ett alternativt upplägg där staten tar ansvar för mottagandet av asylsökande redovisas också.

Bakgrund

Bakgrunden till regeringens direktiv är ett asylmottagande i behov av reformer. Avsaknad av helhets – och systemtänkande har lett till långa väntetider, försenad etablering eller återvändande samt höga kostnader för samhället och enskilda. Istället för att långsiktigt ta hänsyn till förutsättningar för etablering och ett jämnare mottagande mellan kommuner har mottagandet utgått från var i landet det finns tillgängliga bostäder. En redan ojämn fördelning av asylsökande mellan kommuner har förstärkts av möjligheten till eget boende som i vissa fall lett till betydande sociala problem inom städer. Till detta kommer ett ineffektivt och administrativt betungande ersättningsystem där kommunsektorn tvingats vänta alltför länge på ersättningar från staten.

Statliga ankomst – och avresecenter

Huvudförslaget om ett sammanhållet system för mottagande bygger på att asylsökande tas emot i statliga ankomstcenter lokaliserade i ett fåtal större kommuner med närhet till in- och utreseorter.

Genom att resurser koncentreras tidigt i processen ska asylsökande direkt komma igång med de första delarna i asylprövningen.

Ankomstcentren ska ge ett samlat möte med Sverige, med relevanta myndigheter och aktörer på plats, obligatorisk samhällsinformation och kartläggning av utbildnings – och yrkesbakgrund samt möjlighet till hälsoundersökning. Enligt förslaget ska det vara obligatoriskt för asylsökande att bo och delta i verksamheten på ankomstcentren under trettio dagar. Personer som inte gör det kan förlora rätten till dagersättning och särskilt bidrag enligt LMA (Lagen om mottagande av asylsökande m fl).

Målsättningen är en snabb och effektiv start i Sverige med korta väntetider och aktiv väntan där etablering eller återvändande är i fokus från start. Den tidiga kartläggningen ska syfta till att asylsökande matchas till kommuner med goda förutsättningar till etablering. Asylsökande som bedöms ha goda chanser att få uppehållstillstånd ska i ett tidigt skede, redan efter sju dagar, kunna anvisas asylboende i en kommun. Från tidpunkten för beslut om anvisning ska anvisningskommunen erbjuda asylsökande boende inom tre veckor. På så sätt ska vistelsen på ankomstcentren inte överstiga trettio dagar.

Dublinärenden och ärenden där bedömning om avslag sker snabbt flyttar till ett statligt avresecenter inför återvändande. Osäkra ärenden kan behöva stanna i ankomstcentret ytterligare en tid innan beslut om anvisning till asylboende i kommun eller avresecenter ges.

I betänkandet föreslås obligatoriskt boende på statliga avresecenter för Dublinärenden och personer som fått verkställbara avlägsnandebeslut. Där ska insatser för återvändande kunna erbjudas tillsammans med civilsamhället. Kommunal service som skola, fritidsverksamhet och socialtjänst kommer också att behöva kopplas till avresecentren.

Kommunalt ansvar

Enligt huvudförslaget ska kommunens ansvar enligt bosättningslagen tidigareläggas. Ansvaret för asylsökandes boende ska gälla från anvisning till och med ett eventuellt uppehållstillstånd.

Kommuner ska ha beredskap för ett visst antal boendeplatser där respektive kommuns antal tas fram enligt en modell som tar hänsyn till arbetsmarknad och antal egenbosatta asylsökande (EBO). Anvisad kommun ska ta emot den asylsökande inom tre veckor från tidpunkten för beslut om anvisning.

Att kommuner får ansvar för asylsökandes boende ska bidra till en sammanhållen process där enskilda och familjer inte behöver flytta från en kommun i samband med ett eventuellt uppehållstillstånd. På så sätt ska förberedelser för etablering kunna ske tidigt efter ankomsten och kommunsektorns kompetens och kapacitet kan användas för en effektiv och meningsfull asylprocess.

Under asyltiden ska kommunen erbjuda asylsökande möjlighet till undervisning i svenska, samhällsinformation och insatser som syftar till att ge kunskaper och kontakter med den svenska arbetsmarknaden. Asylsökande som väntat i mer än sex månader på beslut ska kunna erbjudas insatser i syfte att motverka passiv väntan. Kommunens ansvar under asyltiden ska även inkludera asylsökande i eget boende.

Behov av att begränsa eget boende

En del kommuner som under lång tid tagit emot många asylsökande i eget boende erfar att detta lett till betydande sociala problem för enskilda och lokalsamhället. I betänkandet lyfts behovet att reformera möjligheten till eget boende under asyltiden.

Utredningens förslag med möjlighet till ett ordnat asylboende i kommun förväntas leda till ett minskat behov av EBO. För att ytterligare begränsa möjligheten till EBO föreslås att Migrationsverket gör en social prövning av boende i vissa kommuner. Prövningen ska utgå från kriterier som fastslås av regeringen och handlar om standard och storlek på bostad samt antal boende. I betänkandet föreslås att asylsökande som väljer ett eget boende som inte godkänts i en social prövning förlorar rätten till dagersättning och särskilt bidrag. De som då inte klarar sin försörjning ska erbjudas plats i ett ordnat asylboende och har alltså inte rätt att få boende ordnat på annat sätt av den kommun de befinner sig i.

I betänkandet föreslås att regeringen i den fortsatta beredningen om införandet av en modell med social prövning även överväger att som ett komplement helt undanta vissa kommundelar från möjligheten till eget boende under asyltiden.

Uppehållstillstånd eller återvändande

Övergången från asylsökande till nyanländ ska vara smidig samtidigt som ansvarsförhållandena mellan stat och kommun ska vara tydliga. I betänkandet föreslås att asylsökande som vistas i asylboende har rätt till dagersättning enligt LMA under en månad från den dagen individen får uppehållstillstånd och kommunen har rätt till ersättning för asylsökandes boende under samma period.

Om asylsökande får avslag på sin ansökan återtar staten det praktiska ansvaret för boende. Personer med ett verkställbart avlägsnandebeslut som inte bor på ett avsecenter under den lagstadgade fristen för avresa riskerar att förlora dagersättning och särskilt bidrag. Vid synnerliga skäl kan individer få bo kvar i det kommunala boendet inför avresa. Kommunen har rätt till ersättning fram till det att individen lämnar det kommunala boendet eller som längst till individens rätt till bistånd upphör.

Initialt mottagande av ensamkommande

I utredningen föreslås en ny ersättning för beredskap till ankomstkommuner att klara en snabb uppgång av antalet ensamkommande barn. I syfte att möjliggöra för kommuner i ett län att dela på ansvaret för det initiala mottagandet i sådana situationer ska Migrationsverket kunna göra en så kallad ankomstanvisning. Detta tydliggör vilken kommun som är ansvarig men ger fler kommuner möjlighet att dela på ansvaret.

Ersättningar

Utredningen innehåller förslag till ett nytt ersättningssystem. För att ersättningssystemet ska präglas av tydlighet, förutsägbarhet och snabb ärendehantering bygger förslaget nästan uteslutande på schablonersättningar. I betänkandet föreslås att regeringen och kommunsektorn ska ha regelbundna samråd om ekonomiskt ersättning och andra förutsättningar. Inga förslag på ersättningsnivåer ges alltså men en del hypotetiska räkneexempel har tagits fram.

Förslag på nya ersättningar:

- Insatser för vuxna asylsökande inkluderar språkundervisning för 8 100 kr/40 timmar, lokalt anpassad samhällsinformation och insatser för kunskaper och kontakter på arbetsmarknaden för 2 200 kr/40 timmar
- Insatser efter sex månader i syfte att motverka passiv väntan om 6 600 kr för 60 dagars praktik, sfö etc.
- Ersättning för boende per plats om 115 kr/dygn som ska inkludera hyra, el, vatten, underhåll och administration.

- Målpeng för mottagande av asylsökande om 210 kr per asylsökande. Bidraget betalas ut efter måluppfyllelse.

Förändringar som föreslås är:

- Den nuvarande schablonersättningen för nyanlända ersätts med en schablon som inkluderar initiala kostnader och ekonomiskt bistånd under två år. Schablonen omfattar även vidarebosatta kvotflyktingar.
- En ventil för betydande vård – och omsorgskostnader för nyanlända införs under de första två åren (insatser enligt SoL, LSS, assistans och boendeanpassning). Ersättningen ska betalas ut, efter ansökan, om de sammanlagda kostnaderna för en person överstiger 300 000 kr på ett år.
- Övriga ersättningar såsom initiala kostnader för ekonomiskt bistånd, stöd och hjälp i boendet, tomhyra och vissa särskilda kostnader ska enligt utredningen avskaffas. Avskaffandet av initialt ekonomiskt bistånd motiveras med att dagersättning för asylsökande kommer att betalas ut 30 dagar efter beviljat uppehållstillstånd.
- Ersättningen för initialt mottagande av ensamkommande barn ändras till 1 800 kr per dygn.
- Möjligheten att eftersöka ekonomiskt bistånd för myndiga ensamkommande barn tas bort.
- Kravet på studiehjälp i samband med schablonen om 750 kr per dygn tas bort. Istället ska alla myndiga ensamkommande upp till 20 år omfattas av schablonen.
- Möjlighet till ersättning för särskilt förordnad vårdnadshavare tas bort.
- Möjlighet till ersättning för extraordinära kostnader för asylsökande ensamkommande barn tas bort.

Förvaltningens synpunkter och förslag

Socialförvaltningen välkomnar förslaget om ett sammanhållet system för mottagande och bosättning av asylsökande och nyanlända. Det behövs ett långsiktigt och hållbart system som främjar tidiga och lokalt anpassade insatser för integration och etablering och som samtidigt kan motverka segregation och konsekvenser av eget boende.

Förvaltningen menar att ett nytt mottagandesystem måste hålla ihop på ett sätt som är tydligt för både asylsökande och aktörer. Ett sådant system omfattar ankomst, asylprocess, boende, arbete och försörjning samt samspel med lokalsamhället. Det ska främja individens möjlighet att ta ansvar för sin framtida etablering eller

återvändande och samtidigt ge kommuner och andra aktörer möjlighet att utföra sitt uppdrag mer effektivt.

Ansvar

Utredningens förslag att staten, kommuner och landsting tar ett gemensamt ansvar för mottagandet är positivt. För att detta ska fungera effektivt understryker socialförvaltningen vikten av en tydlig ansvarsfördelning och ett fungerande samarbete mellan olika aktörer. I utredningen nämns att processen för asylsökande och nyanlända ska vara smidig. För att uppnå detta måste oklarheter och glapp som kan uppstå mellan aktörer rättas till innan ett nytt system implementeras, vilket kräver tydlig samordning och regelbundna samråd.

Socialförvaltningen har identifierat några områden som är särskilt viktiga att förtydliga. Enligt huvudförslaget i utredningen ska kommunen ansvara för boende och insatser till asylsökande, efter vistelse i ankomstcenter tills beslut om uppehållstillstånd eller avslag ges.

Enligt förslaget ska anvisningskommunen erbjuda asylsökande boende inom tre veckor från tidpunkten för beslut om anvisning. Med den knappa tillgången till bostäder, erfar förvaltningen att det är en utmaning att ordna bostad till nyanlända på de två månader som anvisningskommuner har på sig enligt nuvarande regelverk (Bosättningslagen). Att korta tiden till tre veckor riskerar enligt förvaltningen att leda till negativa konsekvenser, främst för asylsökande familjer och individer, men även i form av mer resurskrävande arbete i kommunen. Bland annat skulle det bli ännu svårare att matcha familjer och individer till rätt boende. Det skulle till exempel bli mycket svårt att matcha bostad till personer med särskilda behov på så kort tid. Risken är att felmatchningen av bostäder ökar med följden att mer resurser skulle krävas för att flytta om familjer och individer. Detta är särskilt negativt ur ett barnperspektiv då barns förskole – eller skolstart riskerar att fördröjas alternativt innebär byten av förskola/skola i samband med omflyttning. Risken om tidsplanen i systemet inte håller är att individer och familjer blir kvar under längre tid i ankomstcentret vilket kan påverka etableringen på ett negativt sätt.

Individer och familjer kan av olika skäl hamna i situationer där de behöver stöd och hjälp. Det kan handla om asylsökande med eller utan dagersättning, personer som fått avslag på sin asylansökan eller där beslutet om avslag vunnit laga kraft men som fortfarande vistas

i Sverige. Det kan uppstå störningar och problem i boendet eller andra faktiska situationer där socialtjänsten involveras.

Socialtjänsten har det yttersta ansvaret för att personer som vistas i kommunen ges det stöd och den hjälp de är i behov av (2 kap 1 § SoL). Förvaltningen menar därför att det måste vara helt klart, för vilka individer och i vilka situationer som staten har ansvar, vad som ingår i kommunens ansvar under asyltiden och vilka insatser som då avses. Om kommunen har fullt ansvar för situationer som kan uppstå menar socialförvaltningen att detta måste återspeglas genom full ersättning för socialtjänstens insatser och arbete.

På samma sätt måste ansvarsfrågan gällande personer som får avslag vara klarlagd. Förvaltningen menar att staten bör vara ansvarig för boende och insatser som är aktuella i samband med att personer får avslag och ska flytta till ett avresecenter. Detta inkluderar tydliga rutiner och vilka statliga aktörer som involveras i samband med avslag. Det är inte rimligt att socialtjänsten eller boendepersonal ska ansvara för eventuella avhysningar samt kommunikation eller insatser kopplat till detta.

Ersättningar

Socialförvaltningen betonar att en ny ansvarsfördelning för ett sammanhållet mottagandesystem kräver stabila och erforderliga ersättningar till kommuner. De samråd om ekonomisk ersättning och andra förutsättningar som föreslås måste utgå från principen att staten har det ekonomiska ansvaret för insatser kopplat till asylmottagandet.

Förvaltningen är positiv till ett effektivt, förutsägbart och administrativt förenklat ersättningssystem. Samtidigt måste ersättningar spegla ambitionsnivån i förhållande till målen om rimliga planeringsförutsättningar för kommunsektorn och snabbare etablering i arbets – och samhällsliv. Detta kräver att de föreslagna samråden bygger på samsyn om kommunernas faktiska, och ofta inbördes varierande kostnader för åtaganden under hela mottagandesystemet. Det vore olyckligt om ett system som bedöms ge bättre förutsättningar för individer och samhälle, inte kan genomföras eller i praktiken bli framgångsrikt på grund av kortsiktiga ekonomiska avväganden.

Av de räkneexempel som tagits fram i betänkandet framgår att Stockholms stad inte skulle bli fullt ekonomiskt ersatta i mottagandesystemet. Till exempel ligger kostnader för boenden i

Stockholm generellt långt över den föreslagna ersättningen för asylboende (115 kronor/dag/plats).

I betänkandet föreslås även att ersättningar för initiala kostnader i mottagandet av nyanlända avskaffas, däribland initialt ekonomiskt bistånd, stöd och hjälp i boendet, tomhyra, vissa särskilda kostnader, varaktig vård och kostnader för äldre, sjuka och funktionshindrade. Avskaffandet av initialt ekonomiskt bistånd motiveras med att dagersättning för asylsökande (LMA) kommer att betalas ut 30 dagar efter beviljat uppehållstillstånd.

Socialförvaltningens avdelning för mottagande av nyanlända erfar att behovet av initialt ekonomiskt bistånd generellt uppgår till tre månader, vilket bland annat hänger samman med att kötiden till förskoleplats uppgår till tre månader. Dessutom är ungefär en tredjedel av de nyanlända som anvisas enligt bosättningslagen vidarebosatta kvotflyktingar. Förutom att kvotflyktingar många gånger har ett större och tidsmässigt längre behov av initialt stöd är erfarenheten att en stor del av kvotflyktingar som tagits emot i Stockholm har betydande vård - och omsorgsbehov. Sammantaget innebär detta ett mer omfattande behov av initialt stöd och ekonomiskt bistånd som uppgår till minst tre månader.

Enligt huvudförslaget ska kvotflyktingar inte tas emot via de statliga ankomstcentren. Detta på grund av att kvotflyktingar redan har uppehållstillstånd när de anländer till Sverige. Samtidigt är förvaltningens erfarenhet att många kvotflyktingar saknar och har behov av den initiala samhällsinformation som asylsökande får ta del av under asyltiden i Sverige. Förvaltningen menar att vidarebosatta kvotflyktingar behöver garanteras samma typ av samhällsinformation, kartläggning av yrkes – och utbildningsbakgrund och hälsoundersökning som föreslås att asylsökande ska få ta del av under tiden på ankomstcentret.

Ytterligare ett förslag i betänkandet är att alla myndiga ensamkommande upp till 20 år ska omfattas av schablonen om 750 kronor per dygn samtidigt som kravet på studiehjälp tas bort. Därtill föreslås att möjligheten till ersättning för särskilt förordnad vårdnadshavare för minderåriga ensamkommande tas bort. Socialförvaltningen menar att schablonen om 750 kronor per dygn bör inkludera ensamkommande med uppehållstillstånd i åldern 18 - 21 år. Det möjliggör i större omfattning att unga ensamkommande personer kan fullfölja sina gymnasiestudier.

Att ta bort möjligheten till ersättning för särskilt förordnad vårdnadshavare innebär att dessa kostnader ska rymmas inom schablonen för minderåriga ensamkommande. Förvaltningen

betonar att kostnaderna för denna grupp redan är ansträngd, och att rymma kostnader för särskilt förordnad vårdnadshavare inom schablonen skulle innebära en stor utmaning.

Minska eget boende

Frågan om eget boende är komplex. Socialförvaltningen delar bilden att asylsökandes möjlighet till EBO under rätt förutsättningar kan vara positivt. Samtidigt erfar vissa kommuner och stadsdelar att EBO lett till negativa konsekvenser som trångboddhet, osäkra boendeförhållanden och flyttkedjor med sociala problem som följd. Förvaltningen stödjer antagandet att anvisning till kommunalt asylboende redan i ankomstcentret kan leda till att asylsökande i mindre utsträckning väljer eget boende. Därtill anser förvaltningen att tidig information om fördelar och nackdelar med kommunalt asylboende respektive EBO, snarare än sanktioner, kan motivera och stärka asylsökande att i större utsträckning göra informerade beslut.

Socialförvaltningen menar att det är osäkert om förslaget om en social prövning av boenden i vissa kommuner kommer att fungera i praktiken. I betänkandet framgår att prövningen utgår från att asylsökande genom skriftliga intyg ska styrka sin boendesituation mot uppställda kriterier, genom registerkontroll av antal folkbokförda på den uppgivna adressen samt särskilda krav på boenden som inkluderar barn. I den rådande bostadsbristen är förvaltningens erfarenhet att personer inte alltid bor på den adress de är folkbokförda eller registrerade. Av betänkandet framgår inte hur asylsökandes faktiska boendesituation kontrolleras samt hur ett godkänt boende följs upp eller säkerställs i praktiken. Förvaltningen är därför tveksam till om förslaget med social prövning kommer att realisera utredningens intention att ytterligare begränsa EBO. Förvaltningen menar att det är mer sannolikt, att förslaget om att helt undanta vissa kommundelar från möjligheten till eget boende under asyltiden, ger den effekt som utredningen räknar med.

Socialförvaltningen ser inte att det alternativa upplägget i utredningen där staten helt ansvarar för mottagandet av asylsökande skulle leda någon förändring i mottagandet.

Sammantaget delar socialförvaltningen betänkandets huvudförslag om ett sammanhållet system för mottagande och bosättning av asylsökande och nyanlända. Förvaltningen understryker vikten av att det gemensamma ansvaret realiseras i praktiken genom tydlig samordning och regelbundna samråd samt att kommuner ges ekonomiska förutsättningar att genomföra sina uppdrag. Slutligen

menar förvaltningen att begränsning av eget boende främjas av att asylsökande tidigt ges förutsättningar att göra informerade beslut om kommunalt asylboende respektive EBO.

Bilaga

1. Ett ordnat mottagande – gemensamt ansvar för snabb etablering eller återvändande, Betänkande av Mottagandeutredningen 2018